

Pedro Garhel

Del 14 de maig al 26 de juny de 2011.

Centre de documentació

Pedro Garhel (1952–2005) va ser un artista canari que, instal·lat a Madrid a mitjan dècada dels setanta, va desenvolupar una trajectòria artística vinculada tant a les arts visuals com a la música i a les manifestacions parateatral. El seu activisme el portà no tan sols a desenvolupar un projecte artístic avançat en el camp de la performance al nostre país, sinó a posar en marxa iniciatives com l'Espacio P, de Madrid, que entre 1981 i 1997 contribuï a dinamitzar el sector artístic més experimental i interessant d'aquella ciutat.

La mostra documental que presentem aplega tres etapes del seu treball. En el primer apartat hi trobem documentació sobre tres accions dutes a terme entre 1977 i 1980, tant a la ciutat com a la natura, en les quals el cos és el màxim protagonista a l'hora d'establir simbiosis, tant amb una tela elàstica com amb materials naturals, que feien possible aquesta creació d'«escultures vives». Per a Garhel aquestes propostes esdevenien una reflexió sobre l'ésser humà i les seves limitacions, així com la interrelació entre el seu medi i les coordenades que l'envolten. Es tractava d'una obra eminentment plàstica, que permetia una valoració de l'espai a través d'infinides formes escultòriques.

En el segon apartat hi trobem documentació sobre les performances dutes a terme conjuntament amb Rosa Galindo, amb la qual va crear el grup de música Depósito Dental. En aquest moment, les seves propostes mantenen el caràcter introspectiu i de recerca personal que ja presentaven treballs anteriors, però ara amb la incorporació de la música i del vídeo com un element per incorporar el temps real a les imatges; els seus projectes adquireixen una complexitat visual i conceptual, que en el seu moment aconseguiren una gran singularitat i, per què no dir-ho, també una espectacularitat que ràpidament els obriren les portes al context internacional.

Dins d'aquest apartat, també es mostra una àmplia documentació sobre la importància que l'Espacio P va tenir a Madrid durant la dècada dels vuitanta com a dinamitzador d'una cultura, alternativa als canals tradicionals de difusió de la creació contemporània, que observava amb curiositat, però amb un cert distanciament, el que va suposar la «Movida Madrileña» durant aquells anys.

Finalment, en el tercer apartat hi figuren aquelles performances que Pedro Garhel va dur a terme en solitari, en què fusiona realitat amb realitat virtual, i entre les quals hi ha *Vértigo virtual* (1993), en què un recorregut real per l'Alhambra de Granada és seguit per un de virtual; *Lumen Glorie* (1994), en la qual explora l'interior de la catedral de Lleó, i, finalment, *Chorros* (2004), una de les seves darreres performances, en aquest cas de caire ecologista, en què reivindicava la netedat d'una font molt significativa de la ciutat canària de Puerto de la Cruz, a Tenerife.

Rosa Galindo y Pedro Garhel, Depósito dental, 1985

Recentment ha estat organitzada una gran retrospectiva del seu treball, comissariada per Karin Ohlenschläger, que ha estat presentada al Centro de Arte La Regenta, de Las Palmas de Gran Canaria, i al DAD2, de Salamanca, i que properament es mostrarà al TEA, de Santa Cruz de Tenerife, del 21 de juliol al 23 d'octubre d'enguany. La comissària del projecte en farà una presentació al Centre d'Art la Panera el 24 de maig de 2011.

Apartat 1

Escultura viva, 1979

Vídeo monocanal, 26 min 34 s

Injertos, 1980

Documentació fotogràfica de l'acció

Desayuno sobre la hierba, 1980

Documentació fotogràfica de l'acció

Apartat 2

Etcétera, 1981

Vídeo monocanal, 8 min

Opción cero, 1983

Documentació fotogràfica de l'acció

La región central, 1994

Documentació fotogràfica de la instal·lació

Espacio P (1981-1997)

Vídeo, documentació d'arxiu, 17 min

Apartat 3

Lumen glorie, 1994

Documentació fotogràfica de l'acció transferida a DVD

Vértigo virtual, 1993

Documentació fotogràfica de l'acció

Chorros, 2004

Documentació fotogràfica de l'acció